

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 1T/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010074
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Studenčan
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2315010074.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní pred samosudcom JUDr. Miroslavom Studenčanom na hlavnom pojednávaní dňa 21.02.2018 v trestnej veci proti obžalovanému X. G. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. takto

rozhodol:

Obžalovaný X. G., E.. XX.XX.XXXX K. Š., I. S., E.Á.. S. Č.. XX/X, E. S.,

je vinný, že

si v presnejšie nezistenom čase na presnejšie nezistenom mieste, nezisteným spôsobom neoprávnene zadovážil a následne do 15:00 hod dňa 09.09.2014, pri sebe v meste Sereď neoprávnene prechovával 1 ks celofánové vrečko s obsahom sušenej konopy (marihuany) s hmotnosťou 564 mg a s koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 8,2% hmotnostných, obsahujúci 46 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 1 ks plastovú nádobku s obsahom sušenej konopy (marihuany) s hmotnosťou 988 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14,3% hmotnostných, obsahujúci 141 mg THC, ktoré množstvo zodpovedá minimálne 5 obvykle jednej jednorazovým dávkam drogy, ktoré dňa 09.09.2014 o 15:00 hod na výzvu príslušníkov Policajného zboru dobrovoľne vydal, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok.

t e d a

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku vo väčšom rozsahu, čím spáchal

-prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného X. G. súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalkyne ako aj prečítaním dôkazného materiálu a dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bezpochybné preukázané, že žalovaného skutoku sa dopustil obžalovaný.

Obžalovaný X. G. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie, že zo žalovanej trestnej činnosti sa necíti byť vinným. V inkriminovanom čase za použitia násilia mu vytiahli marihuanu z vrecka, následne ho dokopali a dobili. Vtedy mal oblečenú cudziu mikinu, už nevedel uviesť komu patrila. Policajti mu vytiahli sáčok z pravého vrecka mikiny. V prípravnom konaní vypovedal pod nátlakom pod hrozbou väzobného stíhania. Keď bol zadržaný, chceli mu dať trestné stíhanie pre útok na verejného činiteľa. Povedali mu, že keď to podpíše pôjde domom, a keď nie tak pôjde do väzby za útok na verejného činiteľa. Preto všetko podpísal. Po prečítaní výpovede obžalovaného z prípravného konania, k tomuto obžalovaný uviedol, že on tak nevypovedal pred vyšetrovateľom. Nie je pravdou, že u seba prechovával drogové látky. Taktiež, nevedel uviesť, prečo podpísal zápisnicu o výsluchu. Keď s ním realizovaný výsluch, vyšetrovateľ mu hodil na stôl zápisnicu a povedal mu aby to podpísal. Povedali mu, že keď to podpíše, tak pôjde domov. On túto zápisnicu nečítal.

Svedok Y. Z. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že na oekolnosti výsluchu obžalovaného si už nepamätá. On si nevymyslel, čo je uvedené v zápisnici o výsluchu obvineného. Obžalovaný určite podpísal zápisnicu dobrovoľne bez nátlaku. Určite mu bola poskytnutá zápisnica pred podpisom k prečítaniu. Výsluch realizoval zákonným spôsobom. V ďalšej časti obžalovaný ako sa doznal uviedol, že k veci využíva svoje právo a vypovedať nechce a nebude.

Svedok Z. Š. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že niekedy v lete 2014 sa na sídlisku asi okolo 12.00 hod. stretol s X. G., od ktorého kúpiť telefón. Išli spolu aj na prechádzku, a keď sa nachádzali pod mostom v Seredi, videl, že sa tam policajné vozidlo. Policajti následne vystúpili z vozidla a išli hneď za G. G. zhodili na zem, načo ho spúťali a zobrali ho do vozidla. On nevidel, že by G. niečo vybrali z vrecka. Taktiež nevidel žiadne drogy. Okrem neho sa tam nachádzali Ľ. O. s priateľkou O. X.. Už si nepamätá, čo mal oblečené obžalovaný. Svedok ďalej uviedol, že policajti G. bezdôvodne napadli. G. sa vôbec nebránil, spolupracoval. Policajti sa neskôr vratili pre Ľ. B..

Svedok Ľ. B. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v lete v roku 2014 sa nachádzal v meste Sered', pod mostom v spoločnosti viacerých osôb. Ich mená si už nepamätá. Vtedy k nim prišiel obžalovaný. Následne videl, že po hrádzi k nim prichádzajú policajti. Potom ako vozidlo zastavili, pribehli k obžalovanému, ktorého začal prehľadávať, tak, že mu prezerali vrecká. Taktiež videl, ako policajti začali G. I. G. ležal na zemi, jeden z policajtov na ňom stál a druhý ho bil päťami do oblasti hlavy. Následne G. nasadili putá a odvedli ho do vozidla. On žiadne drogy na uvedenom mieste nevidel. Svedok ďalej uviedol, že nevidel, že by G. policajtom nejaké veci vydal. Od nich sa vtedy nachádzal vo vzdialenosti na 2-3 metre. Potom ako z G. odišli, vrátili sa naspäť, nasadili aj jemu putá a predvedli ho na políciu. Pýtali sa ho či ppoznam obžalovaného. Žiadnu zápisnicu u policajtov nepodpisoval s tým, že po 10 minútach ho pustili.

Svedok Z. Š. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v inkriminovanom čase slúžil spoločne s O. D. W. J. S.. Spoločne vykonávali hliadkovú službu na služobnom vozidle. Keď prechádzali v Seredi pod mostom, zaregistrovali X. G. a taktiež pod mostom nejaké osoby. Už si nepamätá, či mali poznatky o tom, či obžalovaný má u seba nejaké drogové látky. Po tom ako vystúpili z motorového vozidla, jeden z nich vyzval G., aby vydal veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Malo ísť zrejme o drogy, pretože sa na uvedenom mieste schádzajú drogové závislé osoby. G. mal oblečené šortky a košeľu. Nato G. nejaké veci vybral z vrecka košele. Následne sa G. so S. začali naťahovať. Začali spolu zápasiť, pretože G. chcel ujsť a Slíž ho chcel zadržať. Boli použité donucovacie prostriedky za účelom zadržania obžalovaného, načo ho predvedli OO PZ Sered'. Svedok ďalej uviedol, že už si nepamätá ako presne znela použitá výzva na vydanie veci a taktiež nevie kto výzvu realizoval. Postupovali podľa zákona o polícii. Nepamätá si, či obžalovaný sa správal podozrivo. Mysli si, že obžalovaný predtým nepáchal trestnú činnosť. Správal sa normálne, nedopustil sa priestupku. Už si nepamätá, či u obžalovaného

realizovali prehliadku tela. To či sa robia tieto prehliadky je na každom policajtovi. Svedok nevedel uviesť, či obžalovaný pred položením výzvy bol nejakým spôsobom poučený.

Svedok O. D. na hlavnom pojednávaní na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v uvedenom čase vykonávali hliadku v trojčlennom zložení, spoločne vykonával službu so Š. W. S.. V rámci hliadkovej služby sa rozhodli ísť k miestu nachádzajúceho sa pod Šintavským mostom, pretože mali poznatky o tom, že na uvedenom mieste sa zdržiavajú osoby závislé na drogových látkach. O tom, že by sa tam mal nachádzať taktiež G., predtým nevedeli. Keď sa s vozidlom približovali k nejakým osobám, oproti nim išiel obžalovaný. V tom čase mali vedomosť o tom, že G. nosí pri sebe drogy. Preto sa rozhodli ho skontrolovať a to za tým účelom či drogy vydá alebo nie. Už si nepamätá kto G. vyzval na vydanie vecí. Následne G. veci aj vydal a keď spoločne išli k služobnému vozidlu, vtedy sa G. rozbehol. Kolega S.Í. ho však chytil a následne zápasili. Po tomto ho zadržali predvedli na OOPZ. Svedok už nevedel uviesť či u obžalovaného robili prehliadku. Taktiež si nepamätá či v tomto prípade sa robila bezpečnostná prehliadka. Pamätám si, že spísali úradný záznam a Slíž spísal zápisnicu o vydaní vecí. Obžalovaný pred výzvou na vydanie vecí bol poučený, o tom, že vydaním vecí si môže privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania, avšak nevie kto ho poučil. Taktiež nevie podľa ktorého právneho predpisu vychádzali pri poučení o vydaní vecí. Obžalovaný pred samotnou výzvou sa nedopúšťal žiadnej trestnej činnosti.

Svedok J. S. na hlavnom pojednávaní na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v inkriminovanom čase sa nachádzal spoločne so svojimi kolegami v služobnom vozidle, spoločne s D. W. Š.. V tom čase vykonávali hliadkovú službu, v rámci čoho sa s vozidlom premiestnili pod Šintavský most. Na uvedenom mieste zaregistrovali G., ktorý prichádzal smerom od kempingu. Taktiež sa tam nachádzali aj iné osoby, ktoré stáli pod mostom. Pristúpili k G. a vyzvali ho, aby im vydal nejaké veci pochádzajúce z trestnej činnosti. On osobne mal poznatky o tom, že G. sa zaoberá predajom drog, pretože je policajt a má skúsenosti. Niektorý z nich ho vyzval, aby vyložil veci, ktoré má pri sebe, resp. ktoré pochádzajú z trestnej činnosti. G. z predného vrečka košele vytiahol plastový predmet, v ktorom sa nachádzala sušená rastlina. Následne videli, že G. je nervózny, načo sa rozbehol smerom k vode. Vtedy G. chytil zozadu za košeľu, zápasili spolu, snažil sa mu vytrhnúť. Následne obžalovaného predvedli na OO PZ. G. vypočúval ako podozrivú osobu. On si už nepamätá, kto písal zápisnicu o vydaní vecí. Obžalovaný však všetko podpísal dobrovoľne. Svedok ďalej uviedol, že po tom ako z vozidla vystúpili, hneď vyzvali G. na vydanie vecí. Obžalovaný sa predtým ako ho vyzval správal normálne, išiel krokom nepáchal žiadnu trestnú ani inú protiprávnu činnosť. On postupoval podľa trestného poriadku, v danom prípade podľa ustanovenia § 89 ods. 1. On nevie v akom štádiu je možné použiť ust. § 89 ods. 1 Tr. por. Podľa jeho vedomosti ak má podozrenie, že niekto má u seba drogy je oprávnený túto osobu vyzvať, aby vydal veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Vedeli o tom, že v týchto miestach sa predávajú drogy. Nebolo to len tak, že by G. vychádzal z kaviarne. Podľa jeho názoru trestné stíhanie bolo začaté úkonom o vydaní vecí. U obžalovaného vykonali bezpečnostnú prehliadku a to po jeho zadržaní, potom ako vydal veci. Určite obžalovaného predtým ako ho vyzvali na vydanie vecí aj náležite poučili. Poučili ho aj tým, že dobrovoľným vydaním vecí si môže privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Mali iba také tlačivá, ktorých obsahom bolo aj upozornenie v prípade nevydania vecí i uloženia poriadkovej pokuty. Po vypočutí G. ako podozrivej osoby, tohto prepustil zo zadržania.

Svedok L. O. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že v uvedenom čase sa nachádzal pod Šintavským mostom s kamarátom X. D.. Videl tam prichádzať G. a za ním išlo policajné auto. Následne videl, že policajti vyskočili z auta a válali sa s G. po zemi, po čom ho naložili do vozidla. On nevidel, že by niečo G. vydal policajtom. Od policajtov bol vzdialený asi na päť metrov.

Svedkyňa O. X. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 09.09.2014 sa v poobedňajších hodinách nachádzala pod Šintavským mostom, kde stretla O. W. D.. Následne videla ako k nim smerom od pohostinstva Raketa prichádza X. G.. Vtedy tam zároveň prišli policajti, načo začali prehľadávať G., a keď sa im chcel vyšmyknúť, tohto zhodili na zem a následne ho naložili do vozidla. Svedkyňa ďalej uviedla, že má vedomosť o tom, že všetky osoby, ktoré sa nachádzali pod mostom boli užívatelia drogových látok. G., keď k ním došiel správal sa normálne, nepáchal žiadnu trestnú činnosť. Ona od G. nikdy drogy nekupovala. Nepočula, že by G. policajti vyzvali na vydanie vecí.

Svedok X. D. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 09.09.2014 sa v popoludňajších hodinách nachádzal pri Váhu v spoločnosti s L. O.. Keď prichádzali k mostu, zaregistroval pod ním skupinku ľudí, v ktorej sa nachádzal aj G.. Následne k nim na aute prišli policajti, ktorí začali G. vyzliekať a zobrali ho preč. Policajti nič nehovorili, všetko sa to udialo rýchlo. Nevidel, že by im G. nejaké veci vydával. G. pred tým, ako tam prišli policajti sa správal normálne.

Znalkyňa U.. S. L. KEÚ PZ Bratislav vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že na skúmanie bola predložená jedna plastová nádoba valcovitého tvaru, ktorej obsahom bolo celofánové vrečko s rastlinným materiálom a voľne uložený rastlinný materiál. V oboch prípadoch sa jednalo o konope v celofánovom vrečku 566 mg s koncentráciou THC 8,2 % hmotnostných obsahujúci 46 mg THC a voľne uložený materiál mal hmotnosť 988 mg s koncentráciou THC 14,3% hmotnostných obsah THC bol 141 mg. KEÚ PZ považuje za bežnú jednotlivú dávku 10-30 mg THC teda v prvom prípade 46 mg THC sa považuje za 2-5 obvykle jednorazových dávok drogy a v druhom prípade 141 mg THC 5-14 obvykle jednorazových dávok drogy. Súčet mg THC v oboch prípadoch tvorí 187 mg THC, čo by tvorilo 6-19 obvykle jednorazových dávok drogy. V súčasnosti KEÚ PZ považuje za obvykle jednorazovú dávku 10-30 mg THC.

Zo znaleckého posudku odbor zdravotníctvo, odvetvie psychiatria vyplýva, že obžalovaný trpí zmiešanou látkovou závislosťou dominantne na kanabinoïdoch. Aktuálne nie je potrebné obžalovanému nariadiť ambulantnú protitoxikomanickú liečbu, pretože t.č. vykonáva túto liečbu uloženú v inom trestnom konaní. Obžalovaný netrpí žiadnou formou duševnej poruchy, ktorá by podstatným spôsobom ovplyvňovala jeho rozpoznávacíe či ovládacie schopnosti.

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby vyplýva, že X. G. bol zadržaný policajtom dňa 09.09.2014 o 15.01, bez predchádzajúceho súhlasu prokurátora, pretože vec nezniesla odklad. Ako dôvod zadržania bolo uvedené všeobecné ustanovenie § 71 ods. 1 Tr.por. a slovne vyjadrené, že je dôvodná obava, že podozrivý bude pokračovať v trestnej činnosti. Prokurátor o zadržaní podozrivej osoby bol upovedomený dňa 09.09.2014 o 15,45 hod. Podozrivý bol prepustený zo zadržania policajtom dňa 09.09.2014 o 17.00 hod.

X. G. bol vypočutý ako zadžaný podozrivý dňa 09.09.2014 o 15.01 hod. to je časovým momentom uvedeným na zápisnici o zadržaní, v rámci čoho pred výsluchom bol oboznámený, že je podozrivý z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 09.09.2014 v čase o 15.00 hod. v meste Sereď prechovával omamné a psychotropné látky.

Zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že X. G. dňa 09.09.2014 o 15.00 hod. po poučení podľa § 89 ods. 1 Tr.por. okrem iného i hrozby uloženia poriadkovej pokuty, dobrovoľne vydal doličné veci.

Súd dňa 07.12.2016 vyhlásil rozsudok, ktorým podľa § 285 písm. c/ Tr. por. obžalovaného X. G. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galanta pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., pretože nemal za preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Okresný súd v rámci zdôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku sa zaoberal nasledovnými právnymi úvahami :

Súd na základe vykonaného dôkazovania nemal za preukázané, že žalovaného skutku sa dopustil obžalovaný X. G.. Súd k danému záveru dospel predovšetkým na základe zistených nejasností a nezrovnalostí postupu službukonajúcich policajtov pri realizovaných zaisťovacích úkonov a zabezpečovaní dôkazov. Súd poukázal na výrazné rozpory, uvedené v úradnom zázname č.l. 37 vypracovaný policajtmí OO PZ Sereď ppráp. J. S., Z..Z. Š. a Z.. O. D. a pri ich učinенých výpovedi na hlavnom pojednávaní. Súd poukázal na to, že z uvedeného úradného záznamu okrem iného vyplýva, že v čase o 15.00 hod. policajti s vozidlom prechádzali v Seredi na ulici Šintavskej na cyklistickom chodníku pod šintavským mostom, kedy spozorovali osobu mužského pohlavia, ktorá keď ich zbadala, zľakla sa a rýchlo si niečo strčila do vrečka košele. Následne táto osoba bola vyzvaná, ak má u seba nejaké veci pochádzajúce z trestnej činnosti nech ich dobrovoľne vydá a zároveň bola poučená, že dobrovoľným vydaním veci si môže privodiť trestné stíhanie. Totožnosť osoby bola zistená až po jej predvedení na OO PZ Sereď. Z jednotlivých výpovedi policajtov na hlavnom pojednávaní však vyplýva, že od počiatku mali vedomosť, že sa jedná o osobu X. G., pričom v podstate všetci potvrdili to, že pred výzvou na vydanie

veci sa G. správal normálne, nepáchal žiadnu trestnú ani inú protiprávnu činnosť. O tomto O. D. W. J. S. však mali iba všeobecné poznatky, že má u seba drogy, resp. sa zaoberá predajom drog. Súd v rámci vyhodnotenia takto produkovaných dôkazov dospel k právnomu záveru, že policajná hliadka 00 PZ Sereď v zložení Z.. O. D., Z. S. W. Z.. J. S. v danom prípade nemala žiadny zákonný dôvod vyzývať X. G. na vydanie veci v zmysle § 89 ods. 1 Tr.por. Policajti v danom prípade vychádzali iba zo všeobecných informácií, nie z podložených konkrétnych skutočností, odôvodňujúce dovôdne podozrenie, že X. G. u seba prechováva omamné látky. Okrem toho všetci policajti na hlavnom pojednávaní potvrdili to, že od začiatku vedeli, že sa jedná o X. G., ktorý pred vyzvaním o vydanie veci sa správal normálne, nepáchal trestnú ani inú protiprávnu činnosť, čo je v rozpore s ich vyhotoveným úradným záznamom. Súd zastáva názor, že policajti v demokratickej spoločnosti môžu konať len v rozsahu, v akom im to dovoľuje zákon. V prípade ak neexistuje žiadne dovôdne, konkrétne podozrenie z protiprávnej činnosti, čo nebolo ani zadokumentované konkrétnymi skutočnosťami v spisovom materiáli, policajti nemali zákonný dôvod vyzývať X. G. na vydanie veci v zmysle § 89 ods.1 Tr.por. Okrem uvedeného okresný súd poukázal na to, že dôkaz nie je možné získať hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, čo v danom prípade vyplýva zo zápisnici o vydaní veci. V takomto prípade podľa právneho názoru súdu sa jedná o dôkaz získaný hrozbou nezákonným donútením. Súd z uvedených dôvodov vyhodnotil zaistený usvedčujúci dôkaz, ktorý bol neskôr vyhodnotený ako omamná látka ako dôkaz s absolútnou neúčinnosťou v zmysle ustanovenia § 119 ods. 2, ods. 4 Tr.por.

Následne na základe podaného odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry v Galane vo veci rozhodoval Krajský súd v Trnave pod sp. zn. 5To/33/2017. Dňa 07.09.2017 krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia okrem iného poukázal na správnosť zdôvodnenia odvolania prokurátora v rámci čoho prokurátor poukázal na skutočnosť, že z výpovedí príslušníkov Policajného zboru vykonaných na hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že ako príslušníci Policajného zboru vedeli o tom, že v meste Sereď v miestach pod šintavským mostom, kde bol obžalovaný kontrolovaný a zadržaný, sa zdržiavajú narkomani a že tam predávajú drogy. Mali tak konkrétne podozrenie na páchanie konkrétnej drogovej trestnej činnosti u obžalovaného. Ak sa osoba, ktorá je z miestnej znalosti polície známa drogovou trestnou činnosťou, nachádza na mieste, na ktorom sa zdržiavajú drogovovo závislé osoby a kde má polícia poznatky, že dochádza k obchodovaniu s drogami, je jednoznačne dané dovôdne podozrenie na kontrolu takejto osoby, výzvu na vydanie veci a prípadne aj odňatie veci pochádzajúcej z trestnej činnosti. X. G. bol v minulosti dvakrát právoplatne odsúdený za drogovú trestnú činnosť, pričom v roku 2011 išlo o tzv. dílerstvo, teda zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona. O existencii dostatočne dovôdného podozrenia na trestnú činnosť a teda aj na realizovanie výzvy na vydanie veci svedčí aj tá skutočnosť, že obžalovaný u seba drogu prechovával a hliadke ju aj vydal. Pokiaľ ide o nezrovnalosti medzi úradným záznamom z 9.9.2014, podľa ktorého osoba, ktorá zbadala hliadku, sa zľakla a niečo si strčila do vrečka a po výzve na vydanie veci bola eskortovaná na OO PZ Sereď, kde bola zistená jej totožnosť, a medzi výpoveďami svedkov na hlavnom pojednávaní, ktorí si nepamätali, či sa obžalovaný správal podozrivo, resp. uviedli, že nepáchal žiadnu protiprávnu činnosť, tieto treba vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti. Úradný záznam bol vyhotovený v septembri 2014 a výsluch uvedených svedkov na súde sa uskutočnil v máji 2016, je preto prirodzené, že svedkovia si nemusia presne pamätať všetky detaily služobného zákroku spreď viac ako jeden a pol roka. Svedkovia D., Š. W. S. navyiac jednoznačne pred súdom potvrdili, že vedeli o tom, že ide o miesto, kde sa predávajú drogy a vedeli aj o X. G., že máva u seba drogy, zaoberá sa predajom drog a práve preto sa rozhodli ho kontrolovať. Skutočnosť, či sa X. G. po spozorovaní hliadky zľakol a niečo si strčil do vrečka, tak nie je vôbec rozhodujúca. Úradný záznam síce nehovorí o tom, či príslušníci Policajného zboru poznali obžalovaného už pri služobnom zákroku, ale na hlavnom pojednávaní svedkovia jednoznačne uviedli, že vedeli, že X. G. máva u seba drogy, z čoho je zrejmé, že ho poznali. Nemuseli vedieť naspamäť všetky jeho osobné údaje tak, ako to zistili po predvedení na OO PZ Sereď a uviedli do úradného záznamu. Aj podľa výpovedí ostatných svedkov polícia nekontrolovala a nevyzývala na vydanie veci z trestnej činnosti do radu všetky osoby, ktoré sa nachádzali na mieste, ale kontrolovala jedine X. G., z čoho je zrejmé, že policajti mali konkrétne podozrenie práve voči osobe obžalovaného. Dôvod oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku uvedený v napadnutom rozsudku, teda že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, nie je v súlade s odôvodnením rozsudku, z ktorého vyplýva, že súd považoval vydané veci za nezákonný dôkaz, na ktorý nie je možné prihliadnúť, čo ale znamená že by mohol byť naplnený jedine dôvod podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku, ktorý však vo výroku rozsudku uvedený nebol, čím je daná zmätočnosť napadnutého rozsudku.

Krajský súd odvolanie prokurátora vyhodnotil ako dôvodné, pričom poukázal na to, že prvostupňový súd sa dopustil nesprávneho použitia ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku pri vyhodnocovaní dôkazov a ich zákonnosti. Podstata oslobodenia okresným súdom spočívala v tom, že príslušníci Policajného zboru nemali zákonný dôvod vyzývať X. G. na vydanie veci v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku, pretože vo vzťahu k nemu neexistovalo žiadne dôvodné podozrenie z protiprávnej činnosti. Inými slovami, spochybnil postup policajtov pri získavaní dôkazu pre účely trestného konania a dospel napokon k záveru, že nebol v súlade so zákonom. Odvolací súd v danom prípade dospel k opačnému záveru. V prvom rade poukazuje na to, že prvostupňový súd dospel k vyššie uvedenému záveru aj vyhodnotením obsahu výsluchov policajtov vykonávaných služobný zákrok. Súčasne však okresný súd vyhodnocoval aj obsah úradných záznamov, ktoré oboznamoval ako listinné dôkazy, a konštatoval rozpory medzi obsahom úradného záznamu a obsahom výpovedí policajtov ako svedkov. Nie je ale z odôvodnenia rozsudku úplne zrejmé, z ktorých z týchto dôkazov potom okresný súd vychádzal, keď dospel k záveru o nedôvodnosti služobného zákroku polície. Teda či vychádzal z úradných záznamov, z výpovedí policajtov ako svedkov pred súdom, alebo z oboch týchto skupín dôkazov. V tomto bode krajský súd poukázal na to, že listinnými dôkazmi sú v zmysle ustanovenia § 153 ods. 1 Trestného poriadku iba tie listiny, ktoré svojím obsahom dokazujú alebo vyvracajú skutočnosť vzťahujúcu sa na objasňovaný skutok, na obvineného alebo inej osoby, ktoré majú k veci vzťah, z uvedeného preto logicky vyplýva, že listinným dôkazom nemôže byť úradný záznam, ktorý nič neosvedčuje a ktorým si príslušník PZ iba písomne zaznamenáva podľa toho, ako situáciu sám vnímal, priebeh služobného zákroku. Úradný záznam príslušníka polície slúži prokurátorovi, obvinenému resp. súdu výhradne k tomu, aby osoba, ktorá takýto záznam vyhotovila, bola prípadne vypočutá ako svedok. V naznačenom kontexte je potrebné konštatovať, že čítanie úradných záznamov vypracovaných príslušníkmi PZ bol nesprávny procesný postup v dokazovaní, v rozpore s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko úradné záznamy PZ nie sú dôkaznými prostriedkami podľa Trestného poriadku (nejde o listinný dôkaz) a nie sú dôkazným prostriedkom v zmysle osobitného zákona, t. j. zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ, pred začatím trestného stíhania, má obdobnú povahu ako majú zápisnice o podaných vysvetleniach osôb, ktoré sa realizujú podľa zákona o Policajnom zbore. Účelom úradných záznamov je popísať postup polície pri overovaní informácií o tom, že mal byť alebo mohol byť spáchaný trestný čin, prípadne popísať postup polície pri realizovaní oprávnení podľa zákona o Policajnom zbore (napríklad pri overovaní totožnosti osôb) teda ide o dokumentovanie operatívneho postupu polície pred začatím trestného stíhania. Úradný záznam vypracovaný príslušníkmi PZ teda nie je dôkazným prostriedkom použiteľným v trestnom stíhaní osoby, nič nedokazuje, nakoľko dôkazom by mohol byť len obsah záznamu, či zápisnice o podanom vysvetlení, ktorý je možné procesne poskytnúť len vo forme svedeckej výpovede a nie záznam alebo zápisnica sama o sebe (t. j. jeho listinná podoba). Úradný záznam alebo zápisnica o podanom vysvetlení, samé osebe, (ako „čisté“ listiny) dokazujú len to, kto tento záznam spísal, kedy ho spísal, prípadne kde ho spísal, respektíve kto poskytoval informáciu do zápisnice o podanom vysvetlení (obsah úradného záznamu a obsah zápisnice o podanom vysvetlení je už však informáciou o možnej svedeckej výpovedi a jej obsahu, nejde teda o listinný dôkaz, ktorý by bolo možné prečítať na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 269 Trestného poriadku). Ak teda orgán činný v trestnom konaní, respektíve súd, považuje informáciu, ktorú obsahuje úradný záznam polície za podstatnú, či závažnú pre rozhodnutie vo veci môže ju „preniesť“ do dokazovania v trestnom konaní len tak, že vypočuje osoby, ktoré úradný záznam spísali, ako svedkov, pretože až ich svedecké výpovede tu možno považovať za dôkazný prostriedok. Úradný záznam polície teda môže slúžiť len na posúdenie otázky, či je nevyhnutné vykonať takýto dôkaz podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Teda okresný súd by nemohol pristúpiť ani k čítaniu úradného záznamu v režime zákonného ustanovenia § 263 Trestného poriadku, či § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ktorého obsah by mohol byť dôkazom, ale ide len o záznam postupu polície, ktorý má, pre trestné stíhanie, len povahu informácie. Uvedené právne závery vyplývajú aj z judikatúry (napríklad R 26/1989), ktorá konštatuje, že vysvetlenia osôb, úradné záznamy, či iné zápisy polície nemôžu slúžiť ako dôkaz v konaní pred súdom. Za dôkaz v trestnej veci môžu slúžiť len svedecké výpovede príslušníkov PZ, ktorí vykonávali operatívne šetrenie na mieste, respektíve svedecké výpovede osôb, ktoré poskytovali vysvetlenie do zápisnice o podanom vysvetlení (v rámci komparatívnej metódy výkladu práva možno primerane použiť aj judikatúru Najvyššieho súdu ČR R 45/1994 - I., ktorá už spomenutú judikatúru dopĺňa tak, že úradný záznam ako aj zápisnice o podaných vysvetleniach nie je možné na hlavnom pojednávaní prečítať ani ako listinný dôkaz). Preto krajský súd vychádzal len z obsahu výpovedí zasahujúcich policajtov ako svedkov. Krajský súd sa stotožnil s názorom prokuratúry, že svedkovia D., Š. W. S. jednoznačne pred súdom potvrdili, že

vedeli o tom, že v prípade miesta zásahu a to v meste Sereď pod šintavským mostom, ide o miesto, kde sa schádzajú narkomani, kde sa predávajú drogy a vedeli aj o X. G., že máva u seba drogy, zaoberá sa predajom drog a práve preto sa rozhodli ho kontrolovať. Možno potom skonštatovať, že po zaregistrovaní výskytu takej osoby príslušníkmi polície, o ktorej minulosti a spôsobe obživy mali policajti vedomosť, na inkriminovanom mieste, išlo potom o konkrétne a dôvodné podozrenie na páchanie konkrétnej a to drogovej trestnej činnosti u obžalovaného. Policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré mu vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Pri svojej činnosti sa riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami. Úlohy, organizácia a riadenie Policajného zboru podrobne upravuje osobitný právny predpis, ktorým je zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“). V jeho intenciách medzi základné úlohy patrí aj odhaľovanie trestných činov, resp. priestupkov a zisťovanie ich páchatelov, vykonávanie pátrania po osobách, pátranie po veciach (§ 2 odsek 1 zákona o Policajnom zbore). Policajti k ich plneniu disponujú zákonnými oprávneniami - oprávnenie požadovať vysvetlenie, informácie, oprávnenie na predvedenie osoby na základe dožiadania, oprávnenie požadovať preukázanie totožnosti, oprávnenie na zaistenie osoby, na snímanie identifikačných znakov, oprávnenie zaistiť vec, oprávnenie odňať zbraň a podobne. Tieto oprávnenia však nie sú bezbrehé. Policajti môže činiť len také úkony, resp. dávať len také pokyny a od kontrolovaného vyžadovať ich plnenie, ktoré bezprostredne smerujú k splneniu zákonom vymedzených úloh! Konanie, ktoré by nesmerovalo k ich splneniu, predstavuje prekročenie právomocí zo strany polície, v dôsledku čoho môže dôjsť k bezdôvodnej ujme a k prípadnému zásahu do práv a slobôd dotknutej osoby. Služobný zákrok, ktorým sa zasahuje do dôležitej oblasti ústavou garantovaných práv a slobôd jednotlivca, teda policajti nemôže vykonať kedykoľvek. Nie je ani ponechané na voľnej úvahe, či služobný zákrok môže alebo musí vykonať. Ak je zákonná dôvodnosť na vykonanie služobného zákroku, vtedy policajti v službe služobný zákrok musí vykonať a naopak jeho nevykonanie by bolo porušením povinnosti policajta. Ustanovenie § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore jednoznačne ukladá policajtovi v službe povinnosť v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný, trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich spáchania. Týmto je vymedzená zákonná dôvodnosť služobného zákroku. V predmetnej trestnej veci nemožno na podklade zabezpečených dôkazov a po ich vyhodnotení vo vzájomnej súvislosti konštatovať, že by príslušníci polície len náhodne zastavili obžalovaného a začali vykonávať zásahy do ústavou garantovaných práv jednotlivca. Ako bolo konštatované vyššie, príslušníci policajnej hliadky disponovali konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by odôvodňovali podozrenie zo spáchania niektorého z trestných činov, resp. priestupkov. K argumentu okresného súdu, že dôkaz nie je možné získať hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, čo má vyplývať zo zápisnice o vydaní veci a že sa jedná o dôkaz získaný nezákonným donútením, odvolací súd uvádza, že príslušníci Policajného zboru nenútili obžalovaného na vydanie veci, ale ho vyzvali na dobrovoľné vydanie v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň ho, v súlade so zásadou zákazu nútenia k sebaobvineniu, riadne upozornili že dobrovoľným vydaním veci si môže privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania a môže byť voči nemu vedené trestné konanie.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie okresného prokurátora, vytknúc okresnému súdu vyššie uvedené chyby pri hodnotení dôkazov, pričom rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Okresný súd v Galante po vrátení veci si v plnom rozsahu osvojil právne stanovisko Krajského súdu v Trnave. Súd aj s poukazom na vyslovený právny záver krajského súdu, opätovným vyhodnotením produkovaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný X. G. sa svojim úmyselným konaním dopustil prečinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. na skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe Okresnej prokuratúry v Galante.

Súd s poukazom na stanovisko krajského súdu nanovo vyhodnotil postup polície pri služobnom zákroku, ktorého výsledkom bolo zaistenie drogových látok u X. G.. Tento postup súd vyhodnotil ako správny a v súlade so zákonom. Pri trestnoprávnej kvalifikácii konania obžalovaného súd vychádzal predovšetkým zo zápisnice o vydaní veci ako aj zo záverov znaleckého dokazovania KEÚ PZ Bratislava a z výpovede znalkyni U. S. L.. Bola ustálená tá skutočnosť, že zaistené množstvo omamných látok tvorí celkovo 187 mg THC, čo je 6 až 19 obvykle jednorazových dávok drogy aj vzhľadom k tomu, že v súčasnosti

KEÚ PZ považuje za obvykle jednorazovú dávku 10-30 mg THC. Súd zavinenie v konaní obžalovaného vyhodnotil ako úmyselné.

Súd pri úvahe o treste vychádzal z ustanovenia § 34, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák.

Obžalovaný X. G. bol v minulosti 2-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Galante sp.zn. 3T/14/2011 pre zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením do ústavu na výkon trest s minimálnym stupňom stráženia. Dňa 09.02.2011 bol púodmienečne prepustený z výkonu trestu so skúšobnou dobou 4 roky. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Súd dospel k záveru, že na prevýchovu obžalovaného ako aj na ochranu spoločnosti je mu potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovaný sa aktuálnej trestnej činnosti dopustil v čase skúšobnej doby podmiennečného prepústenia, pričom sa opätovne dopusti trestného činu drogovieho charakteru. Súd obžalovanému s poukazom na prevahu príťažujúcich okolnosti s použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr.zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie tohto rozsudku.